

శ్రీరస్తు.

శ్రీమత్సహదేవసేవాజ్ఞితవిభుత్వ
సాహిత్యసాహిత్యసత్కవిత్వభాసి
రాజా మంత్రిప్రగడ భుజంగరావు
బహదర్ సమీదారువారిచేత

రసభావయుతముగ

రచియింపబడిన

యీ

గానామృతం

బను

గానచిత్ర ప్రతిభా

గుంటూరు కాళిదాసుభూషణమహాశయవరము

వివిధార్థనిపుణతత్వనిరతచిత్తులునగు

నేతి-వేంకటసుబ్బారాయణస్వామి

ప్రతిభచేత

శోధితమయిన

సుగుణశోభితమగు రీతి

ముద్రితమయి

చెన్నపురిని

“వైజయంతి” ముద్రశాలయందు.

శ్రీదుర్గుభిషాపశుభనవమిఁ

బ్రచురమయ్యె.

1897.

[పంచపాది సీసపద్యము]

శ్రీ శ్రీ: దేశరాయ అంధ విజయము
విభాగము ... బుద్ధి తేజ కళలు
విభాగ సంఖ్య ... 4

ఉపోద్ఘాతము.

ఆర్యవర్యులారా!

సకలలోకములకుఁ దల్లియగు శ్రుతిసతీమతల్లి భయభయభ్రాంతస్వాస్త్య
లయిన తనపిల్లలనెల్లరఁ గరుణాకటాక్షమున రక్షింపఁగోరి వారివారి యధికార
మునకుఁ దగువిధముగా ననేకముఖంబుల నిరతిశయానన్దకన్దమగు మోక్షమునకు
సాక్షాత్సాధనమగు జ్ఞానయోగంబును బరంపరాసాధనంబులగు కర్తవ్యయోగభక్తి
యోగంబులును బరమాదరంబున నుపదేశించుచున్నది. అందువలన మనుజులం
వఱును దమకు రుచించిన మార్గముల నవలంబించి యపవర్గమున కభిముఖులయి
మెల్లంగుట కవకాశము కల్గుచున్నది. భూతలంబునఁ గేవలజ్ఞానయోగులైన
యు తత్పాధికారులు కొటికొక్కరు నూటికొక్కరుగానుందురు. తక్కినవా
రందఱును మధ్యమాధికారులుగాను మందాధికారులుగానుందురు. కావున వా
రికిఁ గర్తవ్యయోగ భక్తియోగములే ప్రధానంబులయి చూపట్టుచున్నవి. అందునుఁ
గలియందలి మానవుల నేకులు కేవలము మందాధికారులు గావున వారికి ముక్తి
సాధనములలోని భక్తియోగమే ప్రధానభూతంబయి కానంబడుచున్నది. పర
మార్థంబగు పరతత్త్వంబు నిరుపాధికంబయ్యును సోపాధికంబుగాఁ దక్కుమఱి
యొక్కవిధముగా నారాధింప నశక్యంబగుటంబట్టి భక్తియోగానంతిగల కొం
దఱు నామధేయరూపభేదు మయంబులయి శుభవిధాయకములయిన యుపా
ధుల నాధారముగఁజేసికొని హరిహరాది దివ్యమూర్తులను భవ్యవచనరచనల సం
గీతభంగి ననుసరించి యంతరంగ బహిర్దగంబుల నులించుచు నేవించుచున్నారు.
సామవేద నిదానంబై నామరూపాత్మక సప్తవిధ స్వరవర్ణస్వరూపంబగు గానం
బు వీణాదిసాధనముఖంబుల నర్తిల్లుదు మార్తాండమండలాంతర్వర్తియగు శ్రీమ

స్నారాయణం బ్రతిపాదించుచున్నది యని యుపనిషద్దేవి జ్ఞానధనుల యుల్లములకుఁదేలి తెల్లముగాఁ దెల్పుచున్నది. మోక్షాపేక్షగల మానవుండభిమానము మాని శ్రీకృష్ణాభిధానుభగవానుఁ జిత్రచరిత్రసూచక చిత్రగానంబుల వినుతినవలయునని భాగవతము “గాయన్విలజ్జోవిచలేదసంగ” అను వచనముచేఁదెల్పుచున్నది. పసుశిశుసామాన్యమునకే చిత్తమునందు సత్వవృత్తింబాదుకొల్పు సంగీత విశేషంబు భగవద్ధ్యానపరాయత్తులగు వారిచిత్తముల సత్వవృత్తింబాదుకొల్పుట యొకవింతకాదు. పూర్వోక్తముగు నట్టిపరమేశ్వరాభావనంబున మునుమున్ను బాహ్యులంబవములేక యంతరాలంబనము చేకూరనేరదు కావున నారంభములకు బాహ్యరాధనంబే ప్రధానధూతంబయి కానంబడుచున్నది. ఆ యంతరంగబహిరంగోపాసనలఁ జేయునపుడు వైరాగ్యభాగ్యముగల భక్తులు శాంతరసప్రధాన గానవనోరచనలఁ బ్రశాంతముగు పరమేశ్వరస్వరూపము నారాధించుచున్నారు. రాగాయత్తచిత్తులగు వారు శృంగారరసప్రధానములయిన సంగీతవచనంబులచే పల్లవీవిలాసముల్లాసము నభివయించు శ్రీకృష్ణభగవానుని జగన్మోహనదీప్తిరూపమును నుతించుచునేవించుచున్నారు. అట్టియుపాసన చూపట్టనిచో రాగాభిభూతదేతస్కుల యుల్లంబులు పల్లవించి దైవంబనుమాటయేని పాటింపనేర్పునొక్క! రాగముతో దైవగానముచలిపిననయ్యది తదధిష్ఠానప్రభావముచే నేనాటికేని దైవనిష్ఠుడు సమకూర్పకమానదు. అగ్ని నాశ్రయించిన యయఃపిండంబునదాహకతాశక్తికలుగకమానునా! ఇక్కాలమున నెక్కడఁజూచినం దెక్కండ్రు రాగద్వేషాది దోషమాపిత చేతస్కులేగావున నట్టివారికి భక్తిరుచిచూపుట కది పరమయుక్తియని చెప్పనొప్పును. ఇప్పుట చక్కఁగావిచారించని వారిమానసమునకు వెక్కనముగాఁ దోచిన నది యుపాధివోషముగాని వస్తువోషముకానేరదు. తత్త్వజ్ఞానఘనులగు మహనీయులు శ్రోత్రంబులకు శృంగారదరిత్రంబులును బరమార్థప్రతిపాదకములయి తోచుంగావునఁ దాదృశరసప్రతిపాదకగానవిశేషంబు పామరులకే యుపకారముగాని ప్రాజ్ఞులకుపకారము కాదు.

నియమంబులేదు. మున్ను పరమభక్తాగ్రేసరులగు శ్రీనారాయణతీర్థస్వామిల వారు శ్రీకృష్ణభగవానుల శృంగారరసభరితసంగీతములతోఁగొప్పట్టిలాతరింగిణి' యను గ్రంథమురచించి యనేకముఖంబులస్తుతించి సగుణబ్రహ్మసాక్షాత్కారముఁ గాంచి తత్త్వనిష్ఠాగరిష్ఠులై జీవన్ముక్తులయి తరువాత విదేహముక్తిఁజెందలేదా! వారిజ్ఞానసంపదకాసగుఁడోపాసన రవంతయే నంతరాయము కలుగఁజేయనే ర్చెనా! ఆగ్రంథాంతంబున నుపనిషద్రహస్యముల సంగీతరూపముగాఁ బ్రచుర పఱచుటయే వారిజ్ఞానవైరాగ్యభాగ్యము నూచించుచున్నది. శ్రీజయదేవకవీం ద్రుఁడు శ్రీకృష్ణుని శృంగారచరిత్రమును శ్రోత్రపేయముగా “గీతగోవింద” మనుపేరిట రచించి యనేకవిధంబుల నారాధించి జ్ఞానధనుఁడై యాపనిషద్ర హస్యములఁ గొల్లఁగా వెల్లడిచేయుచుఁ “బ్రబోధచంద్రోదయ”మను పేదాంత నాటకంబు రచించి తనయంతేవాసినుద్ధరించి బ్రహ్మభావంబు సంపాదించలేదా! అట్టిగ్రంథంబులమ్మహనీయుల కుపకారమ్ములు కాకపోయెనా! భగవదుపాసన యేవిధముగా నైననుపకారముచేయకమానదు. ఇట్టియభిప్రాయంబు మనంబునం దెట్టిదో శ్రీమహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజా మంత్రిప్రగడ భుజంగరావు బహద్దరు జమీందారుగారు శృంగారరసప్రచురముగా నీ “గానామృత”మను గ్రంథ మును రచించినారు. వారును శాంతరసప్రధానత్వము నూచింపఁదలంచినయే యు పక్రమోపసంహారములయందుఁ దత్త్వప్రతిపాదకంబులగు నుత్పచనంబుల రచిం చినారు. శ్రీవారు గోదావరీమండలస్థులుగ నేలూరునందునివాస మేర్పఱచుకొని, లక్కవరము, బయ్యనగూడెము, బిళ్లమిల్లి, పెల్ల, మున్నగు ప్రదేశముల నేలుచు, శతతమ శివానక్తింవ్రతమాల నుల్పించు నిగర్వశిరోమణియు, సరసులునై, యాం ద్రభౌషాయోషామణింజేరదీపి మిక్కిలి గౌరవనీయులుగా నెన్నఁదగియున్నా రు. (1) మార్కండేయశతకము (2) శ్రీహరిశతకము (3) ఈశ్వరశతకమునను శతకత్రయమును, పిదప ‘నలనాటకము’ను, రచించిరి. ఇప్పుడు ‘శృంగారరస హాసినీ’ యను పేర నొక నూతనప్రబంధమును రచించుచున్నారు. ప్రస్తుత

కాలానుగుణ్యముగా వచనప్రబంధముల వ్రాయ నుద్యుక్తులై యున్నారు. వీరి సర్వకార్యములఁ జక్కచేయుచు, ఆంధ్రభాషను వృద్ధిపొందించు మాధ్యముల నెక్కొల్పుచు, పరమేశ్వరుండు వీరికి దీర్ఘాయు పుంసంగుఁగాత! గుర్రాగ్రహణ పరాయణులగు సుధీవరేశ్వరులారా! తమరపరభారతీమూర్తులగుటంబట్టి యీ పుష్టుకంబున విస్తరిల్లియున్న చిలుకపలుకులవలన నెంతయు సంతరింతురుగాక. మఱియుం దమరు విముఢశిఖామణులగుటంజేసి యా భుజంగరాయకళానిధివలన జనించిన యీ గానామృతముం జదివిచూచి పరితృప్తి పొవసొంచి నా యిష్టలంకులఁ గుప్పలుకుప్పలుగా నుప్పలిల్లుదున్న తప్పలన్నియుఁజ్జమించి కటాక్షింపవలయు నని ప్రార్థించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు భవద్విధేయుఁడు,

నందిరాజు - చలపతిరావు.

శ్రీ

కృతినాథస్తుతి.

శ్లోకము.

శ్రీమద్భాగ్యయామిమిధ్యాచకచకవిరచచైత్యసత్యస్వరూపమ్।
 సృష్ట్యంసన్తానివేద్యంశ్రుతిమహితసతీభాగ్యసాభాగ్యకర్తమ్।
 సద్ధంసర్వానువిధ్యంపరమశివమయంభవ్యదివ్యప్రకాశమ్।
 మార్కండేయేశ్వరాఖ్యంనతజనసుఖదంభాగధేయంమదీయమ్॥

శ్రీరస్తు.

గానామృతము.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

శ్రీకృష్ణసుతి

ఉ॥ శ్రీవిలసిల్లు నేవిభుఁ - చిత్రచరిత్రల నెల్ల దత్తవి
గ్యావిశగాత్తులొమునిజ - నాధిపులౌపనిషద్రవాస్యమల్.
దానచేచేసియప - వర్గనిర్గళపూజ్యరాజ్యల।
క్షీవిభవంబుదొత్తురల - కృష్ణుఁబరాత్తుమచిన్బజించెదన్॥

కృష్ణసుతి.

3. జంక్షుూటి రాగము. ఆదితాళము.

పల్లవి శ్రీలామునిజన-పాలా భవ భయ
వేల్కానతిసుర-పాలాసుశీలా॥

2 రామాకలుషవి-రామాజగదభి
రామాఘనసుఖ-ధామాసుధామా॥

శ్రీలా॥

3. ధీరామహిమ-భీరామహితవి
చారాదవన-సారావతారా।

శ్రీలా॥

గానామృతము.

4. గోపాలకకుల-దీపాయితఖల
పాపాసురహర-చాపాధిరోపా॥
5. శృంగారసురుచి-రాంగాసరసభు
జుంగాధిపసద-పాంగామపంగా॥

సరస్వతిప్రార్థన.

4. హిందుస్థాని కావీరాగము. ఆదితాళము.

పల్లవి. నలువరాణి-వాణీ-అలినీలవేణి॥

1. సురుచిరవాణీ-భరణపరాణీ
సరసిజపాణీ-పరమపురాణీ॥
2. వరగణపేటీ-దురితకవాటి
యరిగిరికొటీ-హరశతకొటీ॥
3. శ్రుతిశతధూపా-శ్రుతిహితభూపా
నతకృతపోపా-త్రైతనుతవేపా॥
4. విమలచరిత్రా-మమతిలవిత్రా
కమలనునేత్రా-సుమసమగాత్రా॥
5. వినుతశుభాంగా-మనుషునరంగా
వినతభుజంగా-వనసదపాంగా॥

శివప్రార్థన.

5. హిందుస్థాని కావీరాగము: ఆదితాళము.

పల్లవి. శివదైవమేవసేవే॥

1. మణిచయఘృణిమయఘణిదివ్యభవ్యకరణమ్॥ శివ॥
2. రణజయచణశయగణనమ్యరమ్యచరణమ్॥ శివ॥
3. సుతిపరమతిసురపతిపూజ్యరాజ్యభరణమ్॥ శివ॥
4. హతమనుగతదనుసుతసర్వగర్వహరణమ్॥ శివ॥
5. శుభకరమిభహరమధయాత్మకాత్మకరణమ్॥ శివ॥
6. త్రిభువనవిభుమినసుభుజంగశృంగశరణమ్॥ శివ॥

గణపతిప్రార్థన.

5. జంఝూటిరాగము. ఆదితాళము.

ప్రతివి. శరణురా గణ రాజరారా

పరా పరా పరామరా॥

1. నతజనపోషా-హతఘనవోషా

శ్రుతిభాషా-సుతవేషా॥

శరణు॥

2. చరణసరోజాఽ-భిరమణపూజా

కర రాజాఽ-మరభూజా॥

శరణు॥

3. దురితలవిత్రా-పరమపవిత్రా

సురమిత్రా-హరపుత్రా॥

శరణు॥

4. అనుపమవిద్యా-ధనమునిహృద్యా

యనవద్యాఽ-యనవేద్యా॥

శరణు॥

5. పరమభుజంగాఽ-పరసుభుజంగా

భరణంగా-పరభంగా॥

శరణు॥

గానామృతము.

స్వరసాహిత్యములు.

7. బిళ్ళాహారిరాగము : ఆదితాళము.

గాపాధప మగరిగరి స సభసారి-
బాలామణి బిగికవుఁగిలి విడఁజాలి-
గారిసాస నిధసరి గాపా-
జాలిమాలి కనుఁగొనవేరా! -
ధపధాసా-రిసరీగా-
వినవారా! - యనువారా!
మగరి సనిధపమగరి॥
కినుక యిటుచనునటర॥

1 ధపమగరీ-పమగరిసా-

నతియనెరా-గతియనెరా-

నిధసరిగపధ సాని-

సతి, కుటిల గతి నీకు-

ధగరీ సనిధప మగరి॥

ప్రతమా? మదికలుగదుర? ॥

2. గగరి గాస-రిరిసనీధ-ససరి-

బెదరువారి-పొదలమారి-పరుగిడు-

గగపమాగ-గరిగగధపధా-

నుదతిఁజేరి-మదిమిడదయుఁడై-

గగపధాప-ధధసనీధ-గరిసరి-

మదముమిటి-యెదనుమారి-తెలులెడు-

గౌనామృతము.

ససనిధాప-ధధపపామ-గరిసరి॥

గాపా॥

ప్రచరమేటి-పదనునూరి-గురియిడె॥

బాలా॥

3. ధాపమగగపా-ధపా-

మంగళమికనం-గనం-

మగరిగారిసనిధరీ-గరీ సనిధపా-ధస-

గన, భుజంగశయభుజం-గపుంగపశుభం-కర-

పథ సరిపారిస

యశులమరంగట,-

సరిగప గాధప-

చిలుకలచెంగట,-

పమగరిగాధపసా-

కొలకులముంగిట,దా-

సరీరి-సగాగ-

నలంగి-నలంగి,

సరీరి-సనీని

తలంగి-తొలంగి,

ధపాప-మగాగ-

మలంగి-మెలంగి,-

రిసారి-గపా-

కలంగె-నురా -

ధపమగరిసా-గరిసనిధపా-

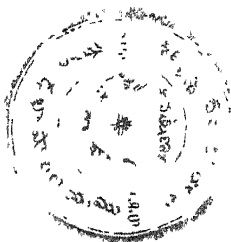
మరులుకొ నెరా-మరతజనురా!-

ససా-పపా-సపా-ససారీ॥

గాపా॥

పరా-కురా-బిరా-నరారా॥

బాలా॥

గౌనామృతము.

స్వరసాహిత్యములు.

8. హిందుస్థాని కాఫీరాగము రూపకతాళము.

స్వ॥ సా ని ధ నీపమ గారి సా -

సా॥ సా ర స లోచన వే చె రా-

స్వ॥ నీ గారి మాపా నిని॥

సానిధ॥

సా॥ వే మారు నీ రాకకు॥

సారస॥

1. సారి గరిసనిధనీ-పాధ నిసనిపమగా

కో రి వలచినదిరా-మారు సతికిబ్రతి రా

రీ గమ గరిసనిసా-నీసరి గరిసారిమపని॥

సానిధ॥

చేరికవుగలిడరా-యేరిని మదిగోరమచెలి॥

సారస॥

2. మాపమ గరిసరి గమపమా-

రాజ వ దనయెదనువలరా-

పధనిసపసనిని పమా-

జుముదముకదూరశర రా-

ప ని నే రి గ రి స ని ప మా-

జీబులుప బెద రి ని జ రా-

గరిసని పనిసరి గ మా-

జవని ని నుశరణ నెగా-

గరిగ మా-నిధప మా-

జగతి రా-జ గృతి రా-

సనిపమ గ రి మ సని॥

సానిధ॥

జనబరి మనపపుర॥

సారస॥

3. సా రి గ మ రి గ స గ రి-

అమగువ నగవుమొగ-

స ని ప స ని ప మరి గమ గరి-

మల క లువ లచెలి గెలిచెడు-

సా ని ప-

నా చెలి-

రి గ మరి మపని మప ని ధ ని-

సాగ సుగ నులుతొగ ల మిగులు-

స సా రి గ రి స ని నీ-

మ రా శ గమ ననుమా-

ప పా ధ ని ధ ప మ గా-

య రా శ చి కు ర సు మా-

రి రీ గ మగరి ని సా-

ప రాల తరువుసుమా-

ని నీ ప ని సగరీ మప ని స రిగని సరిప నిసమపని-

క డా నిమిసి మిడాల్ దెలుపు బలుపుజిగిబిగిగొనుచనులు-

సని పమ గరిమ ప ని ధ ని స-

ప సి డి క డ వ లఁ దె గ డె డుర-

రి గ మ సా-

క లి క్కొరా-

ధ ని స పా-

చి లు క రా-

రి గ మ సా-

న త భు జం-

గానామృతము.

రి మ ప ని ధ ని॥

సానిధ॥

గ పలి విమత॥

సారస॥

9. కల్పాణిరాగము: ఆదితాళము.

స్వ॥ సా ని ధ రి స ని ధ ప మ గ మపదా-

సా మి చె లి ని ను వ ల చి సి లి చె రా-

రి స ని ధ ప మ - గ మ ప ధ ని॥

సాని॥

స మ య మి ది య - స కి గ లి య॥

సామి॥

సా రి గ మ ప మ ధ - ని ద ప మ ద-

ఆ మెలత కలత-క ల నినుగని-

ధ గ రి స ని ద-రి స ని ద ని॥

క లి య-గఁ జ ని-యు లి కి ప డు॥

సామి॥

1. మా ప ద ప మ-ప ద ప మ గ మ ప ద ని ద-

ఆ ప డఁ తు క-యొ డ లి యొ డు పు న డ క

ద ని స రి స ని ద ప మ ప ద-

ప డు పుఁ దొ డ ల బె డఁ గుఁ గ న-

గ మ ప ద ని ద-ప మ గ మ ప ద-

జ డ ప డు గు లు-నె డే ద లు క డు-

ధ ని స రి స ని ద ప ద ని॥

సాని॥

స డ ల సు డి ప డు దురుగ॥

సామి॥

2. పా మ ద ప మ గ రి-

ని క్కు-చ ను లై ప యి-

గా మ రి గ మ గ రి-

నొ క్కు-లు ప టి మ మ-

సా రి ని స గ గ రి-
 చె క్కి లి ప లు మ టు-
 సా ని ద ని స గ రి-
 నొ క్కు చు వ ల పు ల-
 పామ-దాప-సాని-రీస-
 హళి-జాలి-కేళి-దేలి-
 గ రి స ని - రి స నీ ద-
 కి ల కి ల - న గ పు ల-
 స ని ద ప - మ ప ద ని॥
 గొలుపుచు - సా గి య ర॥

సాని॥

సామి॥

3. సా ని ధ ని స ని ద పా మ గ రి సా-
 అంగ జాడు గ న య ముం గొ న య ముం -
 ధ ని స రి గ మా ప ద ని-
 గొలి పె ర భు జం గ న ర-
 పా మదప మ గ-
 పుం గ వ వ రి ద-
 రీ గ మ గ రి గ - సా ధ ని స రి గ-
 తా శ్శ గ ల దు ర - వే శ్శ గ ద ప క-
 సా గ మా ద ని॥
 లీ ల నే ల ర॥

సాని॥

సామి॥

10. వసంతరాగము అదితాశము.

స్వ॥ సా ని ధ మా గ గ మా - గ మ ధా ద ని॥
 చా న. రొ వే చ న వే - స కి పా లి కి॥

సాని॥

చాన॥

గానామృతము.

1. సా రి గ రి స ని ధ నీ-

మా న ము వ ల దిఁ క నా-

ధా ధ ని ధ మ గ రి గా-

మా న ము వి డఁ ద గు నా-

స ని ధ ని ధ మ ధ ని॥

సాని॥

మ న వి వి ను మ న వె॥

చాన॥

2. మా గ మ ధ మ గ రి స ని స రి గా-

ఆ మ గు వ బి గువు చచుఁగ వ బల్-

గ రి మ గ ధ మ గ రి స రి-

సాగసుఁ గఁఁగ నె ద బి గి-

మ మా గ రి స ధ ధా మ గ మ-

త టా లు న నె ప టా లు మ ను-

నినీధ-ససాని-ధనీధ-మధామ-

తుటారి-మిటారి-నటారి- క టా రి-

గ మ ధ ని॥

సాని॥

యగు బలె॥!

చాన॥

3. సా ని ధ ని స రి గ రి స ని ద ని ధా-

ఆ క లి కి చి లు క ల కొ లి కి ను మా-

గ రి స-ని ధ ని-ధ మ ధ-

వ ల పు-గె లు పు-గొనఁగి

ని సా రి గ రి స-నీ స రి స ని ధా-

శ లూ రఁ గ యి సి-నీ ప మ పు ను దా-

రి స ని ధా - గ రి స దా -

న య ము గా-భ య ము గాఁ -

ని స రి సా ద ధ ని ని-

గొ ను భు జం గ వి ను తు-

స స రి గ రి స- ని స రి రి స ని-

ర తు ల కృ తు ల-న తు ల గ తు ల-

ధ ని ధ మ-గ రి స స-

న నఁ గి యుఁ-బె నఁ గి యు-

ని ధ మ గ మ ధ ని॥

సాని॥

మ ను పఁ దె లు ప వె॥

చాన॥

కృష్ణలీల.

II. శంకరాభరణరాగము: అటతాళము.

పల్లవి॥ బంగారు తండ్రయఁడే - యశోదానీ - పట్టి కొంటెకాడఁడే॥

1. అంగవరో! యెంత-చంగనాచి వెనీవు-

ముంగిటనేనాడు-బంగరు కెంపుల-

బొంగరములుకన్న-ఱంగఁజేసిపైట-

కొంగుచరవికెమ-ఱంగనడాచితే! -

దొంగతనమునె-ఱింగినాడన-

స్థంగునకుఁదెలు-పంగల, నవియె-

సంగుమనియు-పొంగుచునులఁట-

చెంగునంగొని-భంగపఱచెను॥

బంగారు॥

2. ఎట్టివాడొనీదు-పట్టిపూడవమ్మ-

యెట్టునైతుమమ్మ-

బట్టపగలందఱి-యెట్టయెదుట సొక్క-

గానామృతము.

చిట్టిపూలబంతి-కట్టి నాపయినైచి-
కుట్టెగుట్టెనడ-గట్టి తేలునీదు-
కట్టుచీరెదూరె-నెట్టులాక్కొ! యని-
యట్టెపైబడి-పుట్టమూడిచి-
బిట్టుకొంగిట-జుట్టికుచముల-
బట్టి, బయలున-నిట్టనిలువుగ-
బెట్టినప్పుడు-దట్టెచేతుల॥

బంగారు॥

3. బిత్తరి! నీవెంత-యెత్తోకాంతునని-
హత్తికొంగిటనొత్తెనే॥
అత్తతీచూచిమా-యత్తగారుకోప-
మెత్తియార! యోరి! -మత్తడంతునన్న-
బెత్తనంబునీకు-సత్తువలేదునీ-
చిత్తమురీతికే-లెత్తిసల్పువాడ-
గుత్తకొనినీ-మత్తకాని-
క్రొత్తగుబ్బల-మత్తడంచెద-
తత్తధిమితధి-తత్తయనిన-
న్నెత్తికొనిపలు-గెత్తియాడెనే॥

బంగారు॥

4. దండను నానాధు-డుండగావాలెఱ-
గండివడనొక్కెనే॥
దుండగీడువాడె-వండురా? యనజను-
గొండలనడుమ-ఘండినూగారను-
నొండునెపమునరా-నుండురాహువుచేర-
కుండగముఖశశి-మండలముననధర=

కుండమునఁగడు-నిండినసుధకు-
గండిచేసితి-వండఁబాపితిఁ-
గొండెమా ! యిది-రండుభుజగవి-
భుండుతీరుచుఁ-గొండుతగవనె॥

బంగారు॥

కీర్తనములు.

12. కన్నడరాగము : ఆదితాళము. ౫ ।

పల్లవి॥ రారామా చెలి నేలరా-లేచి-రారామాచెలి॥

మేరా-నీకిదిమంచిదేరా-వేకువయ్యెలేరా-

లోకులునవ్విపోరా-రారాచెలి నేలరా॥

1. మల్లి-విరులఁజాలవెల్లి-విరియఁగఁబాన్పుఁజల్లి-

కురుల జడలల్లి-సిరులవిలసిల్లి-త్తుల్లి నదిర॥

రారా॥

2. సొక్కి-మారునిధాకఁజిక్కి-యూరనికాకనుక్కి-

తీరనిమోహమెక్కి-నేరమునై ప్తమొక్కి-దక్కితిననె॥ రా॥

3. మేచి-మొలుఁగులఁజాలఁదై ని-మొఱయఁగఁజేయుదాని-

మొఱపులమోసపోని-తెఱఁగునుగానవేని-హానియోననె॥ రా

4. మేల ! -చనవుతడవేల ! కినుకకిదివేళ !

వినుభుజగపాల ! -ఘనులకిదివాల ! -పోలదుర॥

రారా॥

13. హిందుస్థాని కాఫీరాగము. అటతాళము.

పల్లవి॥ మేలమా ! -సామీ ! యేమిర-మేలమా !

తాళఁజాలదు బాలరా-మరు-

గానామృతము.

కేళిఁగూడఁగవేశరా-తడ-

వేలచేసెదు గోలరా-నీ

లీలనైననుఁదేటి చూడవు॥

మేలమా॥

1. పంతిమా ? -సామీ ! దానితో-బంతమా ?

చెంతజేరవుకోపమా ? -యిసు -

మంతజూడవుశాపమా ? -యల-

కంతుఁడే చెర పాపమా ! -యా

యింతినీకయి యెంతసాక్కెర॥

మేలమా॥

2. మాటరా-సామీ ! నీకు-మాటరా॥

సాటిదానితోఁగూటమా ? -నీ-

పాటివారికివాటమా ? యా-

బోటికై యారాటమా-హా !

సూటికొదది మేటివారికి॥

మేలమా॥

3. మంత్రమా ? సామీ ! యేమిద ? -యంత్రమా ?

మంత్రప్రగడ కులేంద్రుఁడు-కవి-

తంత్రపరమానందుఁడు-స

న్యంత్రయో భుజగేంద్రుఁడీనీ-

మంత్రమెఱఁగెనుదంత్రమేలర ?

మేలమా॥

14. ఆనంద భైరవి రాగము : అటతాళము.

పల్లవి॥ మ్రొక్కెద-సామినికు-మ్రొక్కెద॥

1. శేపురమ్మని మాపురమ్మని-తేపతేపకుఁద్రిప్పబోకుర॥

'కాపురముఁబ్రాసితినీనీకై-యోపజూలరమారుబారిని॥

2. నిబ్బరంబుగ నాదు విగిచను-గుబ్బలంగొనికొంగిలింపర।
గొబ్బననునబ్బబ్బ!యామరు-దెబ్బలకునే సోర్వజాలర! మ్రొ
3. మల్లెలునువిరిజాజిపూవులు-కొల్లఁగాఁదెప్పించియుంచితి।
నుల్లమిఁకరంజిల్ల నాపై-చల్లిపాపరకాముతాపము॥ మ్రొక్కె-
4. చాలఁజాలుభుజంగరావటు-చాలఁగానిను సన్నుతించిన।
జాలమిటునేయంగనార-యేలరాయాకోపమేలర!॥ మ్రొ॥

15. శుద్ధత్రోడిరాగము: ఆదితాళము.

- పల్లవి॥ ఆపలేనిమోహమేమిరా-సామిగ నాపై॥ ఆప॥
1. రేపటికి మాపటికిఁ-గోప మేలదానితోడ।
నాప లేక దానిపొందు-నమృతపుసారమొందు॥ ఆప॥
 2. మనసుతీర నొక్కసారి-మారుకేళిఁగూడుమని।
మనవిచేసివేడుకొన్న-మాటలాడనివానికింత॥ ఆప॥
 3. ఎన్నిదినములనాడు-నన్నుఁజూచి నాడవ్రో।
యిన్ని నాళ్లులేనిప్రేమ-యిప్పుడేలకలిగెరా॥ ఆప॥
 4. మదన జనకనేడునీదు-మనసుతీరిచెదరా।
ముదముమీఱభుజంగరావు-సదయతఁబాలింపఁబోరా॥ ఆప॥

6. హిందుస్థానీ: కమాచిరాగము. అటతాళము.

- పల్లవి॥ తాళజాలరా-యిఁకనేఁ-దాళజాలరా।
జాలమేలవెన్నెలరాజుపలరాజుజేరెనిక॥ తాళ॥
1. చనుమానముచే-మనవిచేసినను।
మనమున నెన్నపు-మంచివాడవౌ॥ తాళ॥

గానామృతము.

2. సరసుడంచునిను-సరసకుఁబిలిచితిఁ |
గరుణఁజేసితాప-భరముతీర్పరా|| తాళ||
3. మదనుడంశరముల-పదనురానూరెడు |
నదలిదేశాఁగిటఁ-గదియింపఁగనను || తాళ||
4. రాజనుతభుజంగ-రాయ కవిదేవ |
భూజమా ! నీకీర్తి-రాజిల్లునికభూమి|| తాళ||

17. హిందుస్థానీ భైరవిరాగము - అద్వైతాళము.

- పల్లవి|| సరసకురారా-సమయమిదేరా|| సరస||
1. పరిపరివిధములఁ-బ్రతిమాలుకొన్నను, |
చిర చిరలాడెదు-సరసుడవౌదురా|| సరస||
 2. ఆరవిరిపానుపు-లమరిచిలినిరా |
కురువముదవనము-కుదురుపఱచితిరా|| సరస||
 3. బిగువగుగుబ్బల-పొగురనరవికెలు |
సగులఁగసాగెను-సెగలనుపైపరా|| సరస||
 5. మనవిచేకొననేమి-మదనగోపాల |
భువమా ! భుజంగరాయ-కవిరాజ పాలా|| సరస||

18. బేహగ్ రాగము : ఏకతాళము.

పల్లవి|| లీలమఱువరేషావాని-లీల, మఱువరేనే||

1. ఎలాగు తాళుదు-బాలామణి రో ! నేడు |
చాలరతులచేత-సౌఖ్యముఁగూర్చిన||

2. నిన్నటిరేయినా-కన్నులుమాసితాఁ
దిన్న గానిబుమని-చన్నులఁజేబట్టు॥ లీల॥
3. చూరముచనిల్వ-మారు కేళికిటు॥
చేరు మనుచునా-జారు పైఁటలాగు॥ లీల॥
4. తనయులవలెదన-దానులఁజూచుచుఁ
దనర భుజంగరావు-నాను సేలువాని॥ లీల॥

19. ముఖారి రాగము : ఆదితాళము.

- పల్లవి॥ ఓవిరిబోఁడిరో-యోర్వఁగఁజాలసె॥
కావవెనన్నుఁగూడి-ఘనరతులఁడేల్పి॥ ఓవిరి॥
1. చెప్పుగిల్లునీకు-చప్పుల నాయెదఁ
గ్రుమ్ముచుఁగానిలి-యిమ్మనివేఁడెద॥ ఓవిరి॥
 2. కళలూరఁగనికఁ-గాము కేళినినా॥
కలవరముడుపవే-కాంతరో! మ్రొక్కెద॥ ఓవిరి॥
 3. లలనామణిరో-వలసినరతులఁ
గలలోనినుఁగూడి-సాలయుచుంటినే॥ ఓవిరి॥
 4. రాజ బహదరువి-రాజిభుజంగ్రావు॥
పూజలఁగైకొను-భూజనప్రియుడనీ॥ ఓవిరి॥

20. బేహగ్ రాగము - ఏకతాళము.

- పల్లవి॥ పలుకఁడేమే చెలి-కలికేబోధనవిని॥ పలు॥
1. కలకాలమునీ-యలుకలెయాటను॥
వలపులనునవి-తలఁపులాయెఁగదె॥ పలు॥

గానామృతము.

2. వెన్నెలనాచిగి-చన్నులమోపుచు!
నున్న ను నామోము-కన్నులజూడఁడే॥ పలు
3. విరిబంతులుపై-విసరినఁగాంతుఁడు!
మరుని కేలిమాట-మనమునఁదల్పఁడే॥ పలు॥
4. రమణిరో! భుజంగ-రావునుతిపయి!
తమిసుమశయ్యచు-దార్పఁగఁజూడఁడే॥ పలు॥

21. హిందుస్థానీ కాఫీరాగము-అటతాళము.

- వల్లవి॥ బలె! బలె! ననుజేరి-బాసలుచేసి!
కలికిరో! నామాట-తలఁపఁడేరాఁడే॥ బలె॥
1. అత్తరువేలనే-అలగందమేలనే!
పొత్తుమఱచిపోయి-పురుషుఁడు రాఁడాయె!
చిత్తజుబారి నేఁజేరితి నేచెలి॥ బలె॥
 2. సారెకుఁబయ్యెద-బాఱదీయుచువాఁడు!
కూరిమి కాఁగిటిఁ-గోరెడువాఁడేడే!
మారు బారి నెటు-నోరుతు నేచెలి॥ బలె॥
 3. సన్నానముల నెంతో-సలుపుచున్న నాపై!
మన్న సోహరునకు-మనసేమిరాకపోయె!
మన్నధుచేతలెటు-మాన్యుదు నేచెలి॥
 4. రంగనాధుఁడుకవి-రాజభుజంగరావు!
మంగళనుతులన-శ్లాఘిచిరాకున్నాఁడే!
యంగజుఁధాకకు-నాగుదు నేచెలి॥ బలె॥

22. వసంత రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి॥ ఎంతకాంతమే-వ-సంతముతు॥ వెంత॥

యింతిరో ! యీకనులపండు-వెపుడుఁజూడమే॥ ఎంత॥

1. కలువలదొరలేయి-కాసెవెన్నెల।

చిలుకలుకోకిలలు-చేసెరొదల॥ ఎంత॥

2. మల్లెబుచ్చేమంతులెల్ల-కొల్లలాయెనే।

చల్లనివాయువువెద-చల్లసాగెనే॥ ఎంత॥

3. ఝమ్మనుడుపీనులెంతో-సాగియులీలలే।

దుమ్మెదలుపూవులెల్ల-గ్రమ్మెనొబలే ! ఎంత॥

4. ఇంతవీంతయాటవా-సంతకాలము!

కాంతుఁడౌభుజంగరాయ-కవినుతింపఁడే॥ ఎంత॥

23. కమాసు రాగము : ఆది తాళము.

పల్లవి॥ పగపేలనే ! -వలదనవే॥ పగ॥

1. పగవాడనే-పతిదూరెడు।

పగలాడికి-మగఁడేలనే॥ పగ॥

2. తరుణినాతో-పగవుచేసె।

చిరునగవు-చెల్లదనవే॥ పగ॥

3. మానిసికొక-మాటనాడు।

మానెనో-మాటనే॥ పగ॥

గానామృతము.

4. రహిభుంగ-రావునేలిన.

మహిమవిని-చుతిరవ్వునచే

వగ||

24. బేహగ్ రాగము : ఏకతాళము.

పల్లవి|| విరిశరమెటునైతురా||

1. మరు-మరుముచునుశర-ములనుబైగురి-జొనిపికడు

నుర-మునఁగొలిపెచురు-కుమన||

విరి||

2. తల-పులదనుపఁగల-వనుచునినువల-చితినిమది

గల-పకురకవుఁగిలి-యిడర||

విరి||

3. మొగ-తనమెనాబిగి-చనులకవపొగ-రడ్డఁపకయె

సొగ-నులఁగులుకదగు-నటర||

విరి||

4. నతి-సలిపెదనుబ్రతి-మాలెదనుసతి-నేలినను

మతి-భుంగరావునుతి-చలుపు||

విరి||

25. హిందుస్థానీ కాఫీరాగము. ఆదితాళము.

పల్లవి|| రావటరా-రాతిరియింటికి||

రావ||

1. భూవలయమునను-బూఁబోడులులేరా|

యేవనితెన్న-నీవిధికలదా||

రావ||

2. అవనరపడినీపయి-నాసచేసితివని|

చవుకగాఁజూడఁగా-చవునటరాయేరా||

3. చలువపన్నీటితో-జలకమాడింతున।
స్థలసియీ వేళనా-కలవరముడువరా॥ రావ॥
4. భునత-భుజంగరాయ-కవిపోషకుడవని॥
వినతులజేసెద-వేగరారాయిక॥ రావ॥

26. బేహగ్ రాగము : భక్తతాళము.

పల్లవి॥ రేప నెదవేమిరా-సామినా-కోపాడుమోతెల్పరా॥

1. ఈపూటకైననే-సోపలేరాసామి॥
రేపుమాపటికె-పోపోదానిజేర॥ రేప॥
2. ఒక్కనాడుండిన-మొక్కమొలచెదో!।
యక్కడనీకున్న-మక్కువతెలిసెలే॥ రేప॥
3. పొందుకోరెదనీవా-సుందరిగూడిన।
యందమంటునని-యాపజేసియిక॥ రేప॥
4. అందముకాదుగో-వింద! భుజంగరావు।
వందనంబుల-చందుకొనుమిక॥ రేప॥

27. జంఘూటి రాగము : చాపుతాళము.

పల్లవి॥ ఏమిసేతు-నెటులసైతు-నామసోహరా।

కామువిరిశరమిటునను-గానిచేసెరా॥ ఏమి॥

1. నీమనసునన్నుజూచి-నీఱుకాదేరా।
కోమలులనేదనింత-కోరికేలరా॥ ఏమి॥

గానామృతము:

- 2 కరముయావనంది దెనీకుఁ-గట్టమిచ్చెద।
విరివిగానధరామృతమున-విందుచేసెద॥ ఏమి॥
3. ఆరమణివలెనిను నే-నాదరించెద।
కరుణజేసికఱపుతీరఁ-గొఁగిలింపరా॥ ఏమి॥
4. సారెకుభుజంగరావు-సన్నుతించెరా।
మారజనకనామిఁద-మనసునిల్పరా॥ ఏమి॥

28. హిందుస్థాని కాఫీరాగము: ఆదితాళము.

పల్లవి॥ మాయచేసినాఁడే-చెలి-మాయచేసినాఁడే॥

1. వేయసాగెనుమ-సాయకుఁడప్పుల।
దాయవెతలుపిఁకఁ-దీయవెయనివాఁడు॥ మాయ॥
2. మారునిపోరమై-జూరినదెమటల।
నారుపవీవన-శేరబాన్తునివాఁడు॥ మాయ॥
3. చానరొనిముఁసము-బామయితోచెనే॥
కానుకఁదేబోదుఁ-గాదనకనివాఁడు॥ మాయ॥
4. ధరసుభుజంగరావు-దాసునిఁబ్రోచిన।
సరసునిమాటలు-వరములొ! బలెవాఁడే॥ మాయ॥

29. బేహగ్ రాగము: ఆదితాళము.

పల్లవి॥ ఏరామోసపోయెద-నింతలోనే॥ ఏరా॥

1. దారిఁదప్పితివో-జొనియిలుకాదురా॥
యోరవాఁకిటినాకె-ముంచిపరుండురా॥ ఏరా॥

2. పరిజేరినా మేను-పడవి మాచెదవు!
మురియూదదక్కను-మఱికోపపతియాపె|| ఏరా||
3. ప్రాదైవజూడవు-పోకిళ్లుపోయెదు!
ముగ్ధులుకుడిచెను-మోమాటముంచదు|| ఏరా||
4. సనుజేరిరాకురా-చనునంటబోకురా!
ఘనతేఘజంగరావు-కవినుతివినబోరా|| ఏరా||

౩౦. హిందుస్థానీ తోడిరాగము : అద్దాతాళము.

- పల్లవి|| ఏమిరామ నోహరానా-కేమితోచదాయరా!
కాముబారిఁగోచినన్నే-భామఁగూడినావురా|| ఏమి||
1. పండువెన్నెలలువేసఁగి-యెండలయిమండెరా!
బొండుమల్లెసాన్నునిప్పుల-గుండముగనుండెరా|| ఏమి||
 2. నిన్నుఁగూడువేడుకమును-చన్నెయొఱుఁగనైతిరా!
నిన్నుఁగాఢలేకపదప-నన్న మెఱుఁగనైతిరా|| ఏమి||
 3. నుంచరిఁబ్రతిమాలితినీదు-పొందునాకుఁగూర్పరా!
యంచరుయినయిరవుమనకు-బొందుపఱచినానురా|| ఏమి||
 4. అల్ల చెఱూఁబండిటికి-మెల్లచన్నుఁజేర్పరా!
చల్లఁగాభజంగరావు-సరసుఁబ్రోచువల్లభా! ఏమి||

౩౧. ముఖారిరాగము : అటాతాళము.

పల్లవి|| సరసకత్తెయని-సకియవలలోబడ-సామి-నేనేమందురా||

1. విరిబంతులచేముంచివి-సీములోననుంచి
మురిపించితే నెతో-మోచేయినాకించు|| రస||

గానామృతము.

2. మందులమారియా-మాయలాఁడిదాని-

పొందుపాయ వేమిరా!

యందఱివినహరి-యల్లరవాఁడనె!

సుందరాంగిపలపు-నూది మొనకొలుపు!

3. పాటలాధరికి నే-పాటిప్రేమకలదొ-

మాటికిలంచమురా!

కూటమికనీకుఁ-గూడదు మాడుమా!

రాటఁబెట్టిబల్పొ-రాటమునొనరించు॥

4. మాటికిమాటికినిన్న-మమతఁజూపుమన్న-

నేటికిదయరాదురా॥

మాటికిశ్రీవెలయు-మంత్రిప్రగడరాజ!

కోటిభుజంగరాయని-బోటిగుణమడుంగు॥

32. అమీరుకల్యాణిరాగము - అద్వాతాళము.

పల్లవి॥ ఏమి నేతురా-నామసౌభవా॥

1. ఏమొకానినిన్న-నేమఱుతునన్న!

నామనమునందు-నాటియుంటివిరా॥

2. మలయసమీరము-వడగాలియైతొఁచె!

చలువలపన్నీరు-చిలువలవిసమయ్యె॥

3. మారునిశరముల-బారికిఁబాల్పడఁ!

గూరిచినావిధి-క్రూరతనూపెరా॥

4. మహితభుజంగ-హన్యకవిపాలా! !

మహిమతెలిసెరా-మాటలాడరా॥

శ్రీ పద్మ దేవరాయ తాత తాతానిలయము
అలలుతున్నది

32

